

1. Het Europees Vestigingsverdrag1.1 Algemeen

Het Europees Vestigingsverdrag (Trb. 1957, 20), goedgekeurd bij de wet van 28 oktober 1959 (Stb. 395) en voor Nederland in werking getreden op 21 mei 1969 voorziet in het toekennen van bepaalde voorrechten aan de onderdanen van landen die bij dit Verdrag Partij zijn. Deze landen zijn behalve Nederland: België, Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Noorwegen, het Verenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord-Ierland en Zweden.

1.2 Praktisch belang

Omdat voor begunstigde EEG-onderdanen in de zin van art. 91 Vb 9 (zie B 4) gunstiger bepalingen gelden, is dit verdrag slechts van betekenis voor de onderdanen van de andere hier genoemde Staten (Noorwegen en Zweden) en voor onderdanen van EEG-landen die niet (langer) begunstigd EEG-onderdaan in de zin van art. 91 Vb zijn.

Art. 103 Vb strekt tot uitvoering van art. 3, tweede lid van het verdrag, luidende:

'Behoudens in gevallen dat dringende overwegingen van nationale veiligheid zich daartegen verzetten, wordt een onderdaan van een Verdragsluitende Partij die langer dan de twee voorafgaande jaren rechtmatig op het grondgebied van enige andere Partij heeft gewoond, niet verwijderd zonder dat hem eerst wordt toegestaan, tegen deze verwijdering gronden aan te voeren alsmede zich te wenden tot en zich te dien einde te doen vertegenwoordigen bij een bevoegde autoriteit of een of meer speciaal door de bevoegde autoriteit aangewezen personen'.

1.3 Uitvoering bij art. 103 Vb

Art. 103 Vb is alleen dan van toepassing op de onderdanen van bovengenoemde landen - met uitzondering van begunstigde EEG-onderdanen - wanneer:

- a. zij langer dan twee jaar in Nederland wonen; en
- b. aan hen gedurende dit tijdvak verblijf was toegestaan krachtens de artt. 9 of 10 Vw.

Verblijf gedurende de zogeheten vrije termijn (art. 8 Vw j° art. 46 Vb) telt dus voor de berekening van deze termijn niet mee.

Voor de nadere omschrijving van bedoeld tijdvak van twee jaren zie art. 103, vijfde lid, Vb.

1.4 Waarborgen ex art. 103 Vb

Deze bepaling is uitsluitend van betekenis in geval van (voorgenomen):

- a. weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf;
- b. intrekking van een vergunning tot verblijf;
- c. intrekking van een vergunning tot vestiging;
- d. uitzetting van een vreemdeling op wie art. 10, tweede lid, j° de artt. 47 Vb en 24 a VV van toepassing was.

In afwijking van de bepalingen welke bij of krachtens de Vreemdelingenwet voor vreemdelingen in het algemeen gelden, bevat art. 103 Vb voor de vreemdelingen op wie dat artikel van toepassing is, de hieronder genoemde waarborgen.

1.4.1 Geen uitzetting zolang op verlengingsverzoek geen beslissing is gegeven

Indien een vreemdeling een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf heeft ingediend (en hij gedurende een aaneengesloten periode van twee jaar houder van zulk een vergunning is geweest) mag hij - ook wanneer hij de in art. 79 Vb genoemde termijn niet in acht heeft genomen - niet worden uitgezet, zolang op dit verzoek niet is beslist (art. 103, tweede lid, Vb).

In het geval dat de vreemdeling de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf heeft laten verstrijken zonder dat hij een verzoek om verlenging heeft ingediend, dan kan hij de bescherming van deze bepaling niet invoeren.

1.4.2 Geen uitzetting gedurende herzieningsprocedure

Wanneer ten aanzien van een vreemdeling een beschikking is gegeven, strekken tot beëindiging van zijn verblijf, mag hij niet worden uitgezet voordat hem een redelijke termijn is gegund om herziening van die beschikking te vragen.

Wanneer de vreemdeling een verzoek om herziening indient heeft dit - ook indien het weigering van verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf betreft - steeds schorsende werking ten aanzien van zijn uitzetting (art. 103, derde lid, Vb).

1.4.3 Speciale waarborgen bij herzieningsprocedure

De herzieningsprocedure is in deze gevallen met een aantal speciale waarborgen omkleed.

De Adviescommissie voor vreemdelingenzaken moet steeds

worden gehoord, waarbij de vreemdeling de gelegenheid krijgt zijn belangen bij de commissie te bepleiten en zich door een raadsman te doen bijstaan of vertegenwoordigen (art. 103, vierde lid, j° art. 31 Vw).

1.5 Aantekening in de identiteitspapieren

Wanneer de vreemdeling in de omstandigheid verkeert dat - overeenkomstig het vorenvermelde - van zijn uitzetting behoort te worden afgezien dan dient in zijn identiteitspapier, al naar gelang het geval, één der aantekeningen voorgeschreven bij art. 43, eerste lid, art. 45, eerste lid, of art. 45, derde lid, VV te worden gesteld.

1.6 Uitzonderingen

Wanneer dwingende redenen van nationale veiligheid de uitzetting van de vreemdeling rechtvaardigen, gelden de speciale waarborgen met betrekking tot het gunnen van een redelijke termijn, alsmede het afzien van uitzetting hangende de beslissing op een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf en het verplicht horen van de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken indien herziening is gevraagd van een beschikking tot weigering van verlenging, niet.